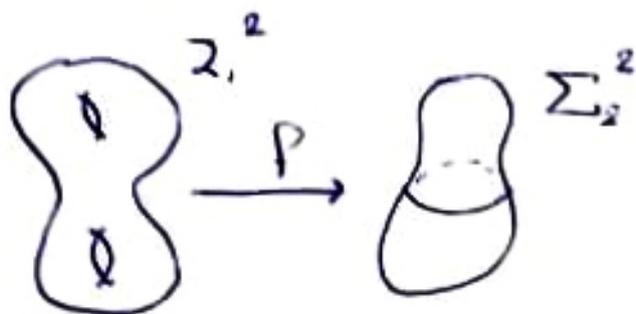

§ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

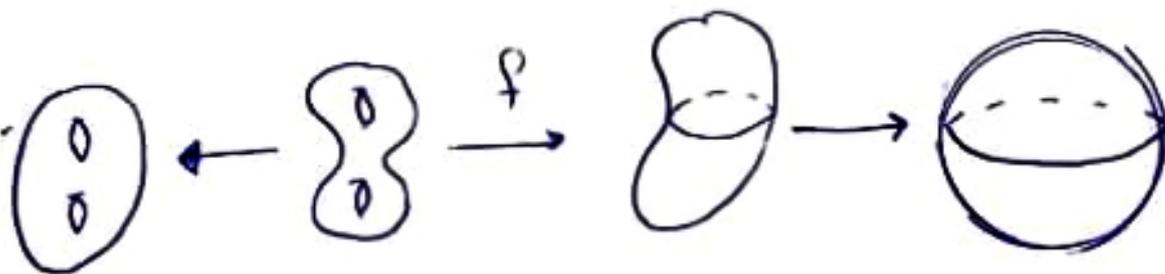
1ο πολυπυγμάτα

2ο Διαμορφωτικά πεδία σε αυτού του χώρου

3ο Πως αυτές οι έννοιες μπορεί να μας βοηθήσουν να ταξινομήσουμε τέτοιο χώρο.

§1 - ΕΡΩΤΗΣΗ, σε ερωτήσεις του Απειροστικού Λογισμού

1.1 Ευκλείδειος χώρος $\mathbb{R}^n = \{(x_1, \dots, x_n) \mid x_i \in \mathbb{R}\}$
Εφοδιαστείτε τον \mathbb{R}^n με δομή διανυσματικού χώρου

Επιπλέον, εφοδιαστείτε τον \mathbb{R}^n με εσωτερικό γινόμενο

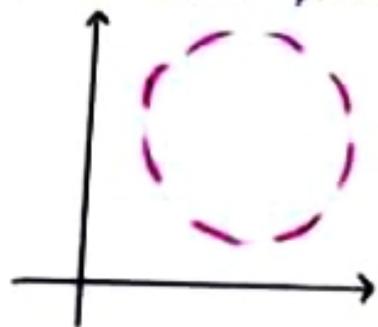
$$\langle x, y \rangle = x_1 y_1 + \dots + x_n y_n$$

$$\text{όπου } x = (x_1, \dots, x_n)$$

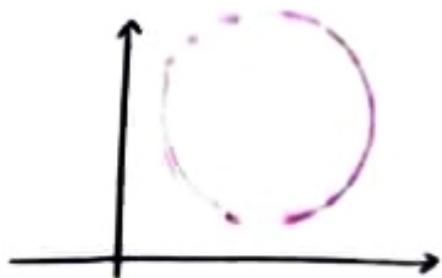
$$y = (y_1, \dots, y_n)$$

• Μέσω του $\langle \cdot, \cdot \rangle$ ορίζεται απόσταση σημείων συγκεκριμένα, $d(x, y) = \|x - y\| = \sqrt{\langle x - y, x - y \rangle}$

• Συμβολίζεται με $B_r(x_0) = \{x \in \mathbb{R}^n \mid \|x - x_0\| < r\}$
(ανοιχτή μπάλα του \mathbb{R}^n)

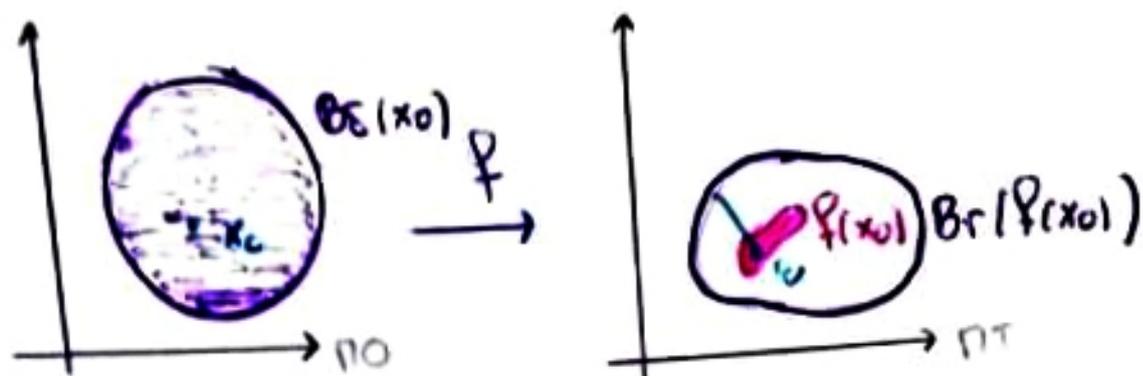

Συμβολίζεται με $\overline{B_r(x_0)} = \{x \in \mathbb{R}^n \mid \|x - x_0\| \leq r\}$
(κλειστή μπάλα του \mathbb{R}^n)

ΟΡΙΣΜΟΣ

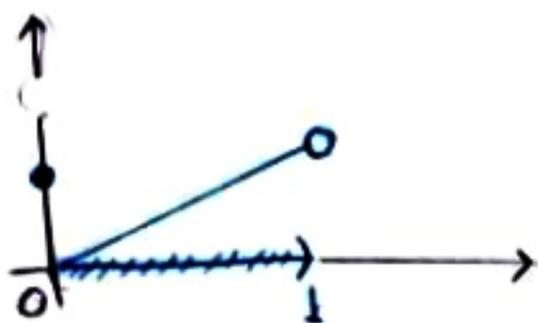
Έστω $U \subseteq \mathbb{R}^n$ ανοιχτό υποσύνολο και $f: U \subseteq \mathbb{R}^n \rightarrow \mathbb{R}^m$ μια απεικόνιση. Η f λέγεται συνεχής στο $x_0 \in U$ όταν

Αόθεντος $\varepsilon > 0$, $\exists \delta > 0$ ε.ω $f(B_\delta(x_0)) \subseteq B_\varepsilon(f(x_0))$
 ή ε.ω $\|x - x_0\| < \delta \rightarrow \|f(x) - f(x_0)\| < \varepsilon$

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΗ

Πολλές φορές θα έχουμε απεικονίσεις που ορίζονται σε τυχαία σύνολα (δεν είναι αναγκαστικά ανοιχτά)

Τα κινούνται σε κάποια σύνολα,

ΟΡΙΣΜΟΣ

Έστω A τυχαίο υποσύνολο του \mathbb{R}^n και $f: A \subseteq \mathbb{R}^n \rightarrow \mathbb{R}^m$ μια απεικόνιση. Η f θα λέγεται συνεχής... του A αν \exists ανοιχτό U που περιέχει το A και επέκτασης \tilde{f} της f του U που να είναι συνεχής

ΟΡΙΣΜΟΣ

Ένα υποσύνολο $U \subseteq \mathbb{R}^n$ λέγεται ανοικτό όταν έχει την εξής ιδιότητα:

$$\forall x \in U, \exists B_r(x) \text{ ώστε } B_r(x) \subset U$$

ΟΡΙΣΜΟΣ

Το υποσύνολο U λέγεται κλειστό αν

$$U^c = \mathbb{R}^n \setminus U \text{ είναι ανοικτό}$$

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΗ

Ας υποθέσουμε ότι $A \subseteq \mathbb{R}^n$ και $x \in \mathbb{R}^n$. Τότε συμβαίνει απριβώς μία από τις παρακάτω τρεις δυνατότητες

1^η περίπτωση

$\exists B_r(x)$ που να περιέχεται στο A (Εσωτερικό σημείο)

2^η περίπτωση

$\exists B_r(x)$ που δεν περιέχεται στο A (Εξωτερικό σημείο)

3^η περίπτωση

$\forall B_r(x)$ με κέντρο το x , \exists σημεία της $B_r(x)$ εντός του A και εκτός του A (Συνοριακό σημείο)

§ ΔΙΑΦΟΡΙΣΜΟΤΗΤΑ

ΟΡΙΣΜΟΣ

Έστω $U \subseteq \mathbb{R}^n$ και $f: U \subseteq \mathbb{R}^n \rightarrow \mathbb{R}^m$ μια απεικόνιση

Η f θα λέγεται διαφορίσιμη στο σημείο $x_0 \in U$ όταν

$$\mathbb{R} \lim_{x \rightarrow x_0} \frac{f(x) - f(x_0)}{x - x_0} = f'(x_0) \quad \text{Θέλω να τον τροποποιήσω}$$

για να ισχύει στις πολλές

$$\downarrow \lim_{x \rightarrow x_0} \frac{f(x) - f(x_0) - \frac{a(x-x_0)}{\|x-x_0\|} \text{ (Διασκέδαση)}}{x - x_0} = 0$$

όπου $a(x-x_0)$ γραμμική απεικόνιση

Επομένως, όταν \exists γραμμική απεικόνιση $T: \mathbb{R}^n \rightarrow \mathbb{R}^m$ ε.ω.

$$\lim_{x \rightarrow x_0} \frac{f(x) - f(x_0) - T(x-x_0)}{\|x-x_0\|} = 0$$

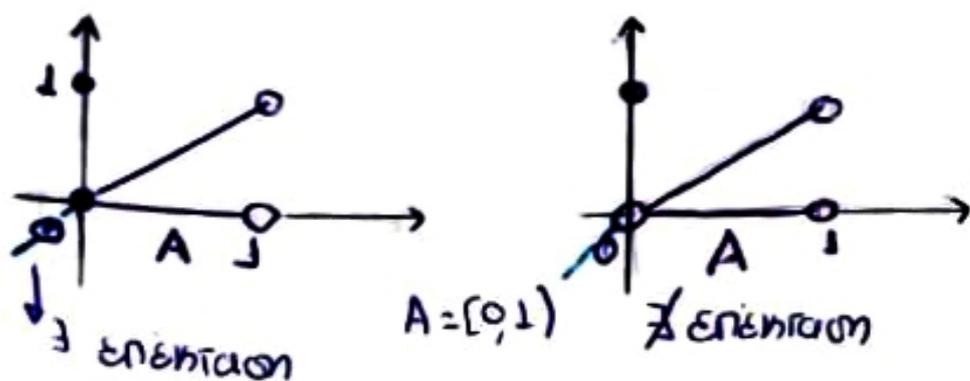
ΠΡΟΤΙΜΑ

\exists κάποιος ευκολός/πρακτικός/χρήσιμος τρόπος να βρούμε το γραμμικό μετασχηματισμό; Πως βρίσκουμε τον πίνακα T ;

ΣΥΜΒΟΛΙΣΜΟΣ

Ο γραμμικός μετασχηματισμός T λέγεται διαφορικός της f στο σημείο x_0 και συμβολίζεται με

$$df_{x_0}: \mathbb{R}^n \rightarrow \mathbb{R}^m$$

ΕΡΩΤΗΣΗ

Ας θεωρήσουμε το γραμμικό σύστημα

$$\begin{cases} a_{11}x + a_{12}y = k \\ a_{21}x + a_{22}y = \lambda \end{cases} \quad (1)$$

και το μη γραμμικό σύστημα

$$\begin{cases} f(x, y) = k \\ g(x, y) = \lambda \end{cases} \quad (2)$$

Τότε αυτά τα δύο συστήματα μπορεί να τα λύσει ως προς x και y ;

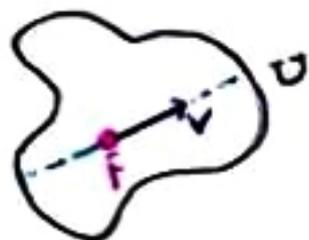
ΑΠΑΝΤΗΣΗ

Το 1^ο σύστημα έχει λύση όταν $\Delta \neq 0$.

Το 2^ο σύστημα: κριτήριο αναίτιαρης συνάρτησης
Παίρνουμε την Ιακωβιανή ορίζουσα και αν είναι μη μηδενική στο σημείο που να μας ενδιαφέρει έχει λύση.

Η διαφορά της αλγεbras με την ανάλυση είναι ότι η αλγεbra μας λέει ποια είναι η λύση, ενώ η ανάλυση μας λέει αν έχει λύση, όχι ποια είναι.

Ας περιοριστούμε σε συναρτήσεις $f: U \subseteq \mathbb{R}^n \rightarrow \mathbb{R}$. Έστω
 ότι $p \in U$ (σημείο) και v ένα διάνυσμα με αρχή το
 σημείο p . Θεωρώ την ευθεία που διέρχεται από
 το p με εφαπτομένη το διάνυσμα
 v . Έχουμε $\varepsilon(t) = p + tv$

Επειδή, το U είναι ανοιχτό, για μικρές
 τιμές του t η $\varepsilon(t) \in U$.

Ας περιοριστούμε την f στην $\varepsilon(t)$. Έτσι, έχουμε

$$(f \circ \varepsilon)(t) = f(\varepsilon(t)) = f(p + tv)$$

ΟΡΙΣΜΟΣ

Στην περίπτωση που το όριο

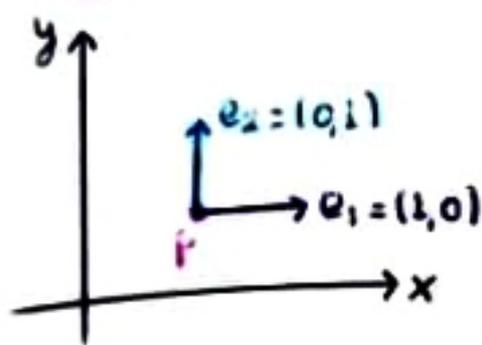
$$(f \circ \varepsilon)'(0) = \lim_{t \rightarrow 0} \frac{f(p + tv) - f(p)}{t} \exists, \text{ το}$$

αποτελέσμα λέγεται (μερική) παραγωγός της f
 'όσο στο σημείο p κατά τη διεύθυνση v .

ΣΥΜΒΟΛΙΣΜΟΣ

$$D_v f(p) \text{ ή } \nabla_p f$$

ΕΙΔΙΚΗ ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ

Όταν ως κατεύθυνσεις επιλέξω
 τα $e_i = (0, \dots, 0, \underset{i\text{-θέση}}{1}, 0, \dots, 0)$

παιρνάμε ως μερικούς παραγωγούς

$$f_{x_i} = \frac{\partial f}{\partial x_i}(p) = \lim_{t \rightarrow 0} \frac{f(p + te_i) - f(p)}{t} = (e_i)_p f$$

Με τον ίδιο τρόπο ορίζεται σαν περίπτωση να υπάρχουν
μερικές παράγωγοι ανώτερης τάξης

ΟΡΙΣΜΟΣ

Μια συνάρτηση $f: U \subseteq \mathbb{R}^n \rightarrow \mathbb{R}$ λέγεται C^k -τάξης αν
έχει συνεχείς μερικές παράγωγοι έως και k -τάξης.

Αντιστοίχα, όταν έχουμε $f: U \subseteq \mathbb{R}^n \rightarrow \mathbb{R}^m$, $f = (f_1, \dots, f_m)$,

λέμε ότι f είναι C^k -τάξης αν-ν κάθε συνιστώσα
 f_i είναι C^k -τάξης.

ΘΕΩΡΗΜΑ

Ας υποθέσουμε ότι $f: U \subseteq \mathbb{R}^n \rightarrow \mathbb{R}^m$, $f = (f_1, \dots, f_m)$

είναι C^k -τάξης με $k \geq 1$. Τότε ο πίνακας του διαφορίσιμου
(f είναι διαφορίσιμη) είναι

$$df_p v = \begin{pmatrix} \frac{\partial f_1}{\partial x_1}(p) & \dots & \frac{\partial f_1}{\partial x_n}(p) \\ \vdots & \ddots & \vdots \\ \frac{\partial f_m}{\partial x_1}(p) & \dots & \frac{\partial f_m}{\partial x_n}(p) \end{pmatrix}$$

Επιπλέον, $df_p \begin{pmatrix} \omega_1 \\ \vdots \\ \omega_m \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} \frac{\partial f_i}{\partial x_j}(p) \end{pmatrix} \begin{pmatrix} \omega_1 \\ \vdots \\ \omega_m \end{pmatrix}$

ΟΡΙΣΜΟΣ

Όταν $n=m$ η ορίζουσα $J_p(p) = \det d_p$ λέγεται
 Ιακωβιανή ορίζουσα.

Στην περίπτωση που $m=1$, δηλ στον εα βε $f: U \subseteq \mathbb{R}^n \rightarrow \mathbb{R}$,
 το διάνυσμα $\nabla f = \left(\frac{\partial f}{\partial x_1}, \dots, \frac{\partial f}{\partial x_n} \right)$ ονομάζεται
 κλίση

§ ΒΑΣΙΚΑ ΘΕΩΡΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΔΙΑΦΟΡΙΚΟΥ ΛΟΓΙΣΜΟΥ

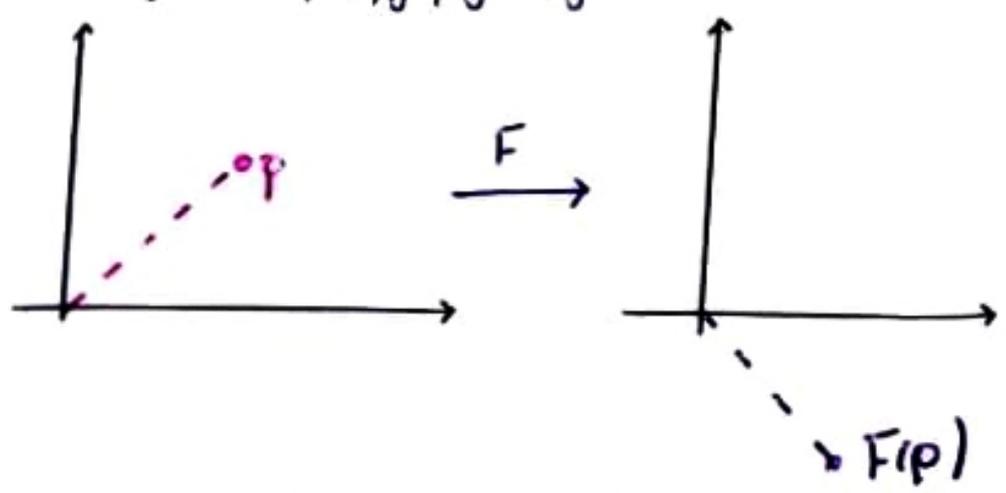
• ΜΕΤΑΒΛΗΝΑΤΙΣΜΟΣ

Ας μελετήσουμε διαφορίσιβες απεικονίσεις μεταβλ
 ισοδυσσώτων ευκλείδειων χώρων $F: \mathbb{R}^n \rightarrow \mathbb{R}^n$

Για ευκολία ας περιοριστούμε στη διάσταση 2.
 $F: \mathbb{R}^2 \rightarrow \mathbb{R}^2$

Τέτοιες απεικονίσεις έχουν τη μορφή

$$F(x, y) = (f(x, y), g(x, y))$$

Το πιο απλό παράδειγμα

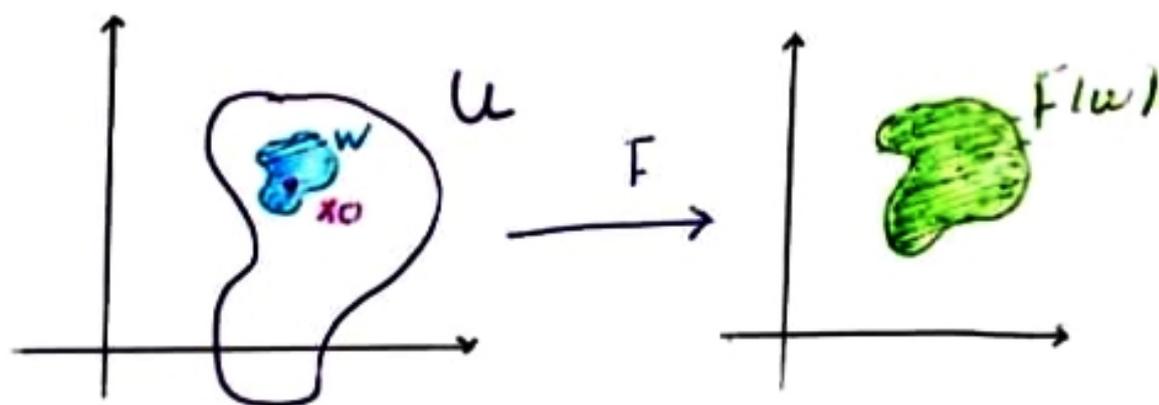
$$f(x, y) = (a_{11}x + a_{12}y, a_{21}x + a_{22}y)$$
 είναι οι γραμμικές

ΕΡΩΤΗΜΑ

Πότε έχει λύση το σύστημα $F(x,y) = (f,m)$ ως προς x και y , ή ισοδύναμα, πότε έχει λύση ως προς x,y το σύστημα $\begin{cases} f(x,y) = f \\ g(x,y) = m \end{cases}$;

ΘΕΩΡΗΜΑ ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗΣ ΣΥΝΑΡΤΗΣΗΣ

Έστω $F: U \subseteq \mathbb{R}^n \rightarrow \mathbb{R}^n$ μια C^k -ταξέως απεικόνιση με $k \geq 1$, ορισμένη στο ανοιχτό U . Εάν \exists σημείο $x_0 \in U$

ώστε $J_F(x_0) = \det dF_{x_0} \neq 0$, τότε \exists ανοιχτό $W \subseteq U$ που περιέχει το x_0 με τις εξής ιδιότητες:

- Ο περιορισμός της F στο W είναι 1-1.
- Το σύνολο $F(W)$ είναι ανοιχτό.
- Η αντιστροφή $F^{-1}: F(W) \rightarrow W$ είναι C^k -ταξέως.
- Στο σημείο $y = F(x)$ ισχύει ότι $dF_y^{-1} = (dF_x)^{-1}$.

▼ Αν οι Διασκέψεις Δεν είναι ίδιες τότε Δεν ισχύει το 1-1.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΗ

Το παραπάνω Θεώρημα έχει τοπικό χαρακτήρα

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ

$$F(x, y) = (e^x \cos y, e^x \sin y) (= e^z)$$

$$dF_{(x,y)} = \begin{pmatrix} e^x \cos y & -e^x \sin y \\ e^x \sin y & e^x \cos y \end{pmatrix}$$

$$\det dF_{(x,y)} = e^{2x} \cos^2 y + e^{2x} \sin^2 y = e^{2x} > 0$$

Σύμφωνα με το Θεώρημα, όπου και να πάω θα βρω αντιστροφή. Ισχύει στο $\mathbb{R}^2 \xrightarrow{(x,y) \mapsto (e^x \cos y, e^x \sin y)} \mathbb{R}^2$; 1-1 δεν είναι, άρα δεν αντιστρέφεται ($F(1,0) = F(1,2\pi)$).

$$\Delta \Delta \begin{cases} e^x \cos y = \lambda \\ e^x \sin y = \mu \end{cases} \quad \text{Αυτό δεν έχει λύση σε όλο το } \mathbb{R}^2 \text{ καθώς δεν είναι 1-1.}$$

Αλλά, τοπικά μπορώ να βρω μια φαντασία που να ισχύει και να αντιστρέφεται.